

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00404/2011-01

Дана: 08.12.2011.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **Х.Е. из Новог Пазара**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности,, на седници Високог савета судства дана 08.децембра 2011.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **Х.Е. из Новог Пазара** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-00653/2010-01 од 14.јуна 2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Х.Е. је до престанка судијске дужности обављала судијску дужност у Општинском суду у Новом Пазару, а пријаву за избор подноси за Основни и Виши суд у Новом Пазару.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабран за судију у судове за које је поднео пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавио Уставну жалбу Уставном суду Србије, а из разлога:

- Пропуштања да му се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у његову стручност, достојност и оспособљеност;
- Да му се омогући увид у доказе како у погледу сумње у његову стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних;
- Да му се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима;
- Да му се достави одлука са разлозима;
- Због пропуштања да му се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука;
- Што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да му је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу резултата рада истиче да је у посматраном периоду имао у 2006.години 8% укинута одлука, у 2007.години 15% и у 2008.години 12%, као најбољи резултат у његовом суду, уз

остварење нормe од 135% у 2006.години, 210% у 2007.години и 163% у 2008.години, а да је при том у том периоду дошло до застаре у 3 предмета али услед процесних сметњи.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, да је пропуштено да му се достави обавештење о постојању сумње у стручност, оспособљеност и достојност, да му је било ускраћено право на правично суђење.

Одлуком Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу I тачка 802 диспозитива констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунио критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду.

Одлуком Високог савета судства број 119-05-00653/2010-01 од 14.06.2010.године замењена је одлука од 25.12.2009.године у ставу I тачка 802 изреке одлуке, дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности и оспособљености у смислу одредбе члана 14 став 1 тачка 7 и 8 Одлуке о критеријумима и мерилима.

У одлуци се у битним разлозима наводи:

„Разлози за сумњу постоје у погледу стручности и оспособљености обзиром да подносилац жалбе у периоду који је сагледаван у више предмета у којима је поступао није изразио одлуке у року који се може оценити као примерен рок имајући у виду рокове из Законика о кривичном поступку.

У 2006.години је изразио у К.предметима у којима је поступао 3 одлуке до 60 дана и 1 одлуку преко 60 дана, у 2007.години је изразио 5 одлука до 60 дана и 6 одлука преко 60 дана а у 2008.години је изразио 1 одлуку до 60 дана и 11 одлука преко 60 дана.

У кривичном предмету Општинског суда у Новом Пазару К.260/06 са којима је задужен од 18.09.2007.године први главни претрес заказао је 11.02.2008.године. Главни претрес је завршен 26.05.2008.године а пресуду објавио 29.05.2008.године. Отправци пресуде су достављени странкама 13.07.2009.године, дакле 13 месеци после објављивања пресуде. Апсолутна застара у овом кривичном предмету је наступила 16.11.2009.године јер је кривично дело учињено 16.11.2005.године.

Високи савет судства је ценио оптерећеност у раду подносиоца жалбе те је утврдио на основу Извештаја Министарства правде да је имао у 2006.години укупно у раду 242 К.предмета и 198 Ки.предмета, у 2007.години је имао 357 К.предмета и 228 Ки.предмета а у 2008.години је имао 510 К.предмета и 79 Ки.предмета.

Високи савет судства је стручност и оспособљеност за вршење судијске функције утврђивао између осталих података и на основу Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске функције а сходно члану 15 Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за избор судија и председника судова. Према наведеним Мерилима у члану 16, стоји да је време израде одлуке законом прописан рок, осим у сложеним предметима, када се овај рок може продужити највише до 30 дана.

Оптерећеност у раду није таква да би у значајној мери допринела да се време израде одлука пише у непримереним роковима, поговато не у року од 13 месеци, јер се само у најсложенијим предметима законски рок може продужити највише до 30 дана. Број одлука које су

написане у наведеним роковима Високи савет судства је утврдио на основу Извештаја Министарства правде РС за 2006., 2007. и 2008.годину.

Без обзира на квалитет одлука, подносилац жалбе је имао током посматраног периода велики број неизрађених одлука који знатно премашује законски рок од 15 дана и који је допринео одуговлачењу кривичног поступка и спорости у решавању предмета, те је тиме довео у оправдану сумњу стручност и оспособљеност и суђење у разумном року.“

На основу изнетог закључено је да није испунио услове прописане одредбама члана 45 став 2 и 3 Закона о судијама, па како није изабрана за судију престала му је судијска дужност по сили закона дана 31.12.2009.године.

На ову одлуку подносилац приговора се изјаснио поднеском од 28.10.2010.године, оспоравајући исту у целости, услед повреде уставних права и повреде материјалног права, а закључак Високог савета судства да не испуњава критеријуме стручности и оспособљености услед настаупања застарелости у једном кривичном предмету, а који је био по приватној кривичној тужби, као и у погледу времена израде одлука сматра у најмању руку чудним, јер уопште није цењена његова оптерећеност у раду, квалитет рада, као и чињеница да је био у целом периоду и дежурни истражни судија, а до израде одлуке у наведеном предмету у том року доводи у везу са његовом оптерећеношћу.

Подносилац приговора се пред Комисијом Високог савета судства изјаснио на рочишту одржаном дана 12.08.2011.године, у изјашњењу у битноме остаје код датих навода и поново указује да наведени разлог у побијаној одлуци не сматра као разлогом због којег није изабран, а да при том сматра да су сви подаци прикупљени накнадно, да у раду није имао стручног сарадника, а да је при том био преоптерећен у раду. Напомиње да је 2007. и 2008.године при том имао и здравствених проблема, али да је и поред савета лекара остао на послу и није користио боловање. Само из разлога преоптерећености није стизао да одлуке изради у року. У погледу наведеног предмета у којем је наступила застарелост, сматра да се исти не може узети као мерило да не испуњава критеријуме, да је након задужења предметом 18.09.2007.године наставио са радом на том предмету, да није дошло свесно до оваквих последица већ је тај предмет једно време био загубљен и није могао да га пронађе.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 12.08.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Општинског суда у Новом Пазару, извештаја Основног суда у Новом Пазару број VIII Су бр.110/11 од

13.07.2011.године, увида у списе К.260/06, одговора Вишег суда у Новом Пазару број VI Су бр.10/10 од 23.03.2010.године Апелационом суду у Крагујевцу, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршило судијску дужност у Општинском суду у Новом Пазару, и према извештају суда остварио је следеће резултате:

2006.године

Ки предмета у раду 198 од тога старих 53 решено 86 од тога 19 старих

Кри+Крм+кри-пов+Кр предмета у раду 37 решено 9.

К предмета у раду укупно 242 од тога пренетих старих 55, укупно решено 124 предмета од тога 18 старих, 3 одлуке израђене у року до 60 дана 1 преко 60 дана, 38 ожалбених, 27 потврђених или 71,05%, 8 преиначених или 21,05% и 3 укинуте или 7,81%.

Кв предмета у раду 49 решених, 1 ожалбена потврђена.

Укупно остварење норме 135,25%

2007.године

Ки предмета у раду 228 од тога старих 113 решено 162 од тога 59 старих

Кри+Крм+кри-пов+Кр предмета у раду 83 решено 80.

К предмета у раду укупно 357 од тога пренетих старих 62, укупно решено 84 предмета од тога 21 стари, 5 одлука израђених у року до 60 дана 6 преко 60 дана, 26 ожалбених, 16 потврђених или 61,54%, 6 преиначених или 23,08% и 4 укинуте или 15,38%.

Кв предмета у раду 52 решених 47.

Укупно остварење норме 210,41%

2008.године

Ки предмета у раду 79 од тога старих 33 решено 63 од тога 20 старих

Кри+Крм+кри-пов+Кр предмета у раду 39 решено 35.

К предмета у раду укупно 510 од тога пренетих старих 103, укупно решено 118 предмета од тога 30 старих, 1 одлука израђена у року до 60 дана 11 преко 60 дана, 57 ожалбених, 37 потврђених или 64,91%, 13 преиначених или 22,80% и 7 укинутих или 12,29%, у 1 предмету застарело кривично гоњење.

Кв предмета у раду 164 решених 146.

Укупно остварење норме 153,56%

На основу извештаја Основног суда у Новом Пазару се утврђује просек израда одлука ван рока од 30 дана и то:

Од 30 до 60 дана:

1. 2006.године 5,8
2. 2007.године 2,25
3. 2008.године 1,4

Преко 60 дана:

1. 2006.године 1
2. 2007.године 4,75
3. 2008.године 5,2

Предмети у којима је одлука израђена након рока од 60 дана су

1. К.2/05 пресуда објављена 09.01.2006.године, одлука експедована 29.11.2006.године
2. К.20/04 пресуда објављена 04.12.2006.године, одлука експедована 30.05.2007.године
3. К.845/06 пресуда објављена 20.12.2006.године, одлука експедована 31.05.2007.године
4. К.805/06 пресуда објављена 19.12.2006.године, одлука експедована 31.07.2007.године
5. К.201/04 пресуда објављена 27.12.2006. године, одлука експедована 04.06.2007.године

6. K.322/03 пресуда објављена 09.03.2007.године, одлука експедована 12.06.2007.године
7. K.448/03 пресуда објављена 01.03.2007.године, одлука експедована 13.06.2007.године
8. K.560/04 пресуда објављена 01.11.2007.године, одлука експедована 14.02.2008.године
9. K.431/05 пресуда објављена 15.10.2007.године, одлука експедована 25.02.2008.године
10. K.679/07 пресуда објављена 13.12.2007.године, одлука експедована 19.03.2008.године
11. K.654/07 пресуда објављена 20.02.2008.године, одлука експедована 19.05.2008.године
12. K.492/07 пресуда објављена 21.02.2008.године, одлука експедована 05.06.2008.године
13. K.64/04 пресуда објављена 14.03.2008.године, одлука експедована 11.07.2008.године
14. K.125/06 пресуда објављена 09.04.2008.године, одлука експедована 15.07.2008.године
15. K.495/04 пресуда објављена 07.02.2008.године, одлука експедована 08.09.2008.године
16. K.510/05 пресуда објављена 19.05.2008.године, одлука експедована 17.12.2008.године
17. K.220/04 пресуда објављена 06.03.2008.године, одлука експедована 22.12.2008.године
18. K.939/06 пресуда објављена 10.10.2007.године, одлука експедована 29.01.2008.године

Увидом у предмет Општинског суда у Новом Пазару број К.260/06 се констатује да је приватна тужба поднета суду дана 14.04.2006.године, а подносилац приговора предметом се задужује 18.09.2007.године. Пресуда објављена на претресу одржаном дана 29.05.2008.године, а одлука експедована дана 13.07.2009.године. Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу број Кж.634/10 од 18.01.2010.године пресуда по службеној дужности преиначена и оптужба одбијена услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења дана 16.11.2009.године.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума стручности и оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства који је својом одлуком дао разлоге због којих постоји ова сумња, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности и оспособљености, а из следећих разлога:

Подносилац приговора у посматраном периоду је имао у свим годинама остварење оријантационе норме, као и задовољавајући квалитет рада, па се стога испуњеност критеријума стручности не доводи у питање.

Међутим у погледу критеријума оспособљености, Високи савет судства налази да је основано оборена претпоставка оспособљености. Подносилац приговора је имао већи број одлука израђених након законом прописаног рока, па и ван рока одређеног чланом 16 Мерила за оцену успешности вршења судијске дужности, односно и ван рока од 30 дана, на колико се у сложеним предметима законски рок може продужит. Подносилац приговора је и бројем тих одлука ван просека суда у којем је поступао. При том само време израде одлука, а којем према приказаном се не може никакo сматрати изградом у разумном року, указује да је подносилац приговора несавесно вршио судијску дужност. Неоптерећеност у раду предметима, указује да је подносилац приговора одлуке могао и морао израђивати у року, а што није чинио. При том Високи савет судства није прихватио извињавајуће разлоге које је подносилац приговора навео, јер судија савесним радом мора водити рачуна о испуњености рокова, а што олаким поступањем подносилац приговора није чинио. При том Високи савет судства је имао у виду да је подносилац приговора у првостепеној кривичној материји у свим годинама иако је имао велики број предмета у раду, решавао по броју испод очекиваног броја предмета, што је условило да му се из године у годину повећава број нерешених предмета. Чињеница да је поступао и у истражној материји не може бити оправдање за овако минималан број решених предмета, већ насупрот указује на непосвећеност судијској дужности.

Поред тога Високи савет судства налази да је само кривицом подносиоца приговора дошло до застарелости у предмету К.260/06 дошло до застарелости кривичног гоњења. Кривица се

управо и налази у чињеници да је подносилац приговора неблаговремено израђивао одлуке, па је протек времена до израде одлуке, а који износи 13 месеци, допринео у највећем делу наступању ове последице. Извињавајући разлози од стране подносиоца приговора су апсолутно неприхватљиви. Чињеница да је у раду имао велики број предмета не може бити таква да судији дозволи да пресуду изради након више од годину дана, да за сво то време предмет не узима у рад, а олако понашање према предмету, указује на недостатак друштвене одговорности подносиоца приговора према судијског дужности коју је обављао.

Из изнетих разлога и у смислу одредбе члана 6 Правила Високи савет судства налази да није испуњен критеријум оспособљености, односно да је одлуком првог састава Високог савета судства основано оборена.

Подносилац приговора је своје резултате рада стављао у однос са резултатима рада изабраних судија. Високи савет судства има обавезу да према Закону о изменама и допунама Закона о судијама преиспита и одлуке првог састава ВСС о изабраним судијама, па у сваком случају ће и одлуке о избору судија које су изабране у судове у које је поднео подносилац приговора пријаву, бити посебан део разматрања. Резултати подносиоца приговора посматрани су у складу са просеком одељења према званичним судским извештајима о резултатима рада, а што је и прописано Правилима, па би другачијим начином упоређивања резултата рада било ван прописаних мерила у Одлуци о критеријумима и Мерилима и Правилима за примену истих, а подносилац приговора у односу на остале судије којима је престала судијска дужност привилегован.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности и оспособљености, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду. Жалба се изјављује путем Високог савета судства.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА

ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Мирјана Ивић